

1886-07-23

AFSENDER

Elisabeth Pedersen, Viggo Pedersen

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Antoinettes minde

Modtagersted:

Civita d'Antino

Omtalte personer:

Elisabeth Pedersen

Viggo Pedersen

Agnete Skovgaard

Joakim Skovgaard

Arkivplacering:

Mappe 48 nr. 17

DOKUMENTINDHOLD

Viggo og Elisabeth Pedersen skriver et trøstende brev til Joakim Skovgaard, da de har fået nyheden om, at Agnete Skovgaard er så syg, at hun måske ikke overlever.

TRANSSKRIFTION

Mappe 48 brev nr. 17

Antoinettesminde 23 Juli 1886.

Kære Joakim.

Vi har ikke vidst, hvad vi skulde skrive til Dig, fordi vi ikke vidste, om det gik op eller ned. Nu véd vi desværre, hvad vi skal skrive, da vi har hørt Dit Telegram om den skæbnsvangre Vending Sygdommen tog. Og enten Gud endnu af sin Almagt har Råd og Villie til at afvende Sorgen eller Han måske allerede har kaldt Din Agnete til sig, hvor intet Ondt kan nå hende, så véd Du, hjertenskære Ven, at vore Tanker er hos Dig tidlig og silde, og at vi beder Gud give dig Trøst og Fred og Styrke. Men vi véd også, at selv for den frommeste er Døden forfærdelig at stå overfor og vi græder med Dig og føler med Dig, som om vi var hos Dig. Ja jeg siger, vi véd hvad vi skal skrive nu – d.v.s. jeg ved hvordan jeg er til Mode og at jeg vil minde Dig om, at ofte er det den, Gud elsker mest, som han lægger det tungeste Kors på, så Du må ikke fortvivle, om det værste sker

-2-

men huske, at så underligt det er, er det dog alt af Gud Faders Kærlighed både til Dig og Agnete og alle som står Eder nær, - for man synes jo let det er som om Gud havde glemt os, siden vi skal friste så stor Sorg og Kvide. Men ellers ved jeg ikke hvad jeg skal skrive, for det løber alt rundt for mig, og da jeg intet bestemt véd, uden om den overhængende Fare, hverken om Du er ene eller nogen er hos Dig eller om Du er rask eller noget som helst, så véd jeg intet andet end ønske og bede for Dig at Du må føle Guds Kærligheds Ånd over Dig med Trøst og Fred, Du kære kære Ven.

Din Viggo.

Kæreste Joakim, jeg sender Dem min inderlige deltagende Hilsen med Ønske, om at Gud, som er den eneste, der kan trøste helt, må være Dem nær i denne Smerte og Kvide! Vi behøver vist næppe at sige, hvor meget vi hele Tiden har været hos Eder, fra vi først fik at vide om Sygdommen; - men det er så forunderlig brat.

-3-

vi har lige været hos Eder i den største jordiske Lykke og skal nu måske

være det i den dybeste Sorg. Gud styrke Dem kære Ven, hvor er dog hans Veje ubegribelige for os, umulige at forstå. Om vi var Dem lidt nærmere og kunde være lidt for Dem muligvis! Ja jeg kan ikke sige andet end: Gud i vold, gid han fare så lempeligt med Dem som muligt.

De kærligste Hilsner fra Deres

Elisabeth.

Kender De de Linier i en af Grundtvigs Salmer, jeg kan ikke huske mere af den:

Før endnu Din Sorg Du vidste,

til Dig var hans Trøst på Vej!

Hils Familien Cerroni

Antoinettes minde. 23 Juli,
1886.

Kære Joakim.

Vi har ikke vidst, hvad vi skulde skrive til
Dig, fordi vi ikke vidste, om Du gik op eller ned.
Nu vid vi desværre, hvad vi skal skrive, da vi
har hørt ad et Telegram om Dns skatbureau
Vending Lygdommens tog. Og enten Gids end
af sin Almagt har Råd og Villie til at
afvende Sorgen eller Kan måske allerede
har kaldet sin Agnete til sig, hvor intet andet
kan nå hende, så vid Du, Hjertens kan Du,
at vor Tanke er hos Dig klog og velk og at vi
beder Gid give Dig Trøst og Freds Sykke.
Men vi vid også, at selv for Dns fornuft
er Døden forfærdelig at stå over for og vi
græder med Dig og føle med Dig, som om vi var
hos Dig. Ja ja nej, vi ved hvad vi skal skrive
nu - du... jeres, hvordan jeres Lethed og at
jeres sind er om, at ofte er at Dns, Gids deler
med, som kan lægge et Mængde Kæmp,
så Du må ikke forholde, om at venter at den

men thi, at så søndeligt det er, at det dog all
af Jesu Fader. Kristus har det dig og bænke
og alle som de leve i os, - for man agter jo
at det som en Gud har glemt os, siden
vi skal først så stor Sorg og Kied. Men
Men ind i igtig trod jo skal advinde for
at høre all om det for mig, og de pinde
brent vid uden om den overhangende
Fær, hvilken om den ene Men nogen i hof
alle om den ene ved alle nøgenne helst, så vid
pinde andet end ønske, det for os at
thi om fide Gud Kristus har end om os
med Trøst og Trøst, der kan kan høre.

Min Væge.

Kære Jakobine, jeg sender Dem min
indeligste hilsen. Hilsen med Bænk om
at Gud, som er den eneste, der kan trøste
alt om når Den var i den eneste
og 'Kied'. N. bekender mit næppe at sig,
hvor meget i det Træn har været hos
Der, for vi først fik at vide om Lygden
men, - men det er så poudstelig bat:

vi har lige været hos Der: den største for
dette Lygde og skal om måske var det:
den dybeste Sorg. Gud støtke Den hos
Men, hvor er dog hans Vej ubegribelig
for os umulig at forstå. ~~At~~ ~~Stygnen~~
Men om er var Den blot nærmere og
hvor var blot for Den muligvis!

Ja, kan ikke sig andet end: Gud, blot
gud kan gøre så Compeligt med Den som
mulig. De kæreste Hilsener fra Deres
Elisabeth.

Kunden De de Linier: en af Grundtrænge
Solener, hvor i hof Lygde over af den:
Hvor ender Den Sorg den vidste,
at sig var hans Trøst jo 'Vej'.

M. H. Thomsen Censorius.